

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Qvòd locutio de Deo, multum prodest nouitere conuersis. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

adhibeas; & si qua exempla bona nosti, mihi etiam imitanda proponas. Idcirco enim mundum, & ea quæ in mundo sunt, reliqui: ut in statu religionis plenius discam voluntatem Dei, & faciam; à periculis tentationum securius viam; & tandem finito huius vitæ stadio, æternæ beatitudinis præmia cum fidelibus Christi merear adipisci.

Scopus monasterium ingrediendum.

2. Intendo namque de cætero, totam vitam meam ad Dei seruitiū ordinare, & modicum temporis, quod mihi remanet, in religione consummare. Quapropter paratus sum omnem subire laborem, & tuis admonitionibus acquiescere, ac seniorum obtemperare statutis, pro mea salute editis & profectu; sicut nouitium decet, & status religionis requirit.

C A P V T I.

Quòd locutio de Deo, multum prodest nouiter conuersis.

1. **L**ibenter audio, quod dicis, & si potero prodesse, faciam quod hortaris. Absit nunc Spiritus sancti gratia, ut eloquar digna; quatenus Deo nostra colloquia placeant, & proximis utilia fiant. Siquidem magna ars docendi est, recta debite proferre, & eadem testimonijs sacris confirmare. Cupio autem tecum de Deo & seruis Dei aliqua loqui, ut tibi ex auditione solatium veniat, & mihi meritum ex huiusmodi colloquutione accrescat. Cōfido in Domino Iesu, quòd pietas eius non deerit nobis orantibus, qui præsentiam suam promisit de se loquentibus affuturam dicens: *Vbi duo vel tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum in medio eorum.*

Senior.

Matth. 18.

2. Hinc est quòd duobus discipulis ambulantes in via, & de se loquentibus, in specie peregrini apparuit, & ait: *Qui sunt hi sermone, quos confertis ad inuicem ambulantes, & estis tristes?* Et dixerunt: *De Iesu Nazareno.* Ecce, qualiter pius Dominus de se contristatis, præsentialiter occurrit. Et quia non de secularibus negotijs, sed de factis nostri saluatoris loquebantur, idcirco ab eo meruerunt cōsolari, & in diuinis scripturis pariter erudiri. Moxque in amore Christi, tam vehementer sunt accensi, ut ex dulci colloquio eius, mirabiliter illuminati dicerent: *Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum nobis loqueretur in via, & aperiret scripturas?* Sicut enim bona colloquia accendunt corda piorum in amorem cælestium, ac germinare faciunt opera virtutum; sic vaniloquia corrumpunt bonos mores, & gratiā Dei perdunt, deuotionē extinguunt, cōscientiā maculant, & alios scādalizant. Oremus ergo ad Dominum, ut illuminet vultū super nos, & custodiat nos ab omni opere malo,

Luca 24.

Luca 24.
Quid colloquia bona, quid mala efficiunt.

Luca 10.
Iacobi 2.

malo, & sermone otioso. Sedeamus cum Maria Magdalena ad pedes Iesu, ad audiendum verbum illius, quod potest saluare animas nostras; & in omnibus actibus nostris, ad beneplacitum Dei tendamus.

Nouitius.

3. Confortasti me, & instruxisti verbis optimis & exēplis. Vtinam custodiam vias meas, vt nō delinquam in lingua mea. Vtinā dirigantur omnes viæ meæ, in conspectu Dei mei semper. Sed nō pigeat te, ad interrogata mea respondere. Dic quæso, quomodo potest quis ad perfectum seculi contemptū venire, & verus Christi discipulus effici? Video namque multos seculum relinquere, & postea tamen ad secularem vitam redire. Alios etiā considero habitum religionis assumere, sed à pristino seruore languere. Cum alijs Ecclesiam intrant, sed deuotionis gratiam non degustant. Quosdā etiā intueor ad exteriora defluere, & paulatim ad noxiā libertatem declinare. Rogo te, non me patiaris à via perfectionis exorbitare, sed quid cauendum sit, quidve tenendum doceas euidenter.

C A P V T II.

Quòd meliora sunt in exemplum trahenda, & deteriora vitanda.

Senior.

I. **B**onus discipulus paratus est acquiescere magistri sui consilio, nec quicquam temere contra eius sententiam agere presumit. Sic seruat humilitatem, implet obedientiam, meretur gratiam, tenet pacem, custodit conscientiam, & auget sibi gloriam. Qui enim aurem suam præbet sapientiæ & doctrinæ in principio, non poterit de facili errare; sed gaudebit de beato fine, breui labore transacto. Tantoque plus proficiet in virtutibus, & sapientior erit, quanto humiliter superioribus se submittit. Nam arbor, quæ in altū crescere debet, oportet quòd radices mittat in imò, ne cadat. Non ergo paueas repentino timore, sed in Deo statue fiduciā firmam; relinque propriam voluntatem, & subijce te in vera humilitate. Dominus erit in latere tuo, qui protegit gradientes simpliciter, & humilibus sua secreta reuelat.

Prou. 3.
Matt. 11.

2. Vt autem melius perseueres in bono, à melioribus viuendi accipe normam, à doctioribus inuestiga sapientiam, ab expertis quære consilium, & cum deuotis tracta sermonem. Si autem videris quosdam à via veritatis errare, & retro post Satanam abire; noli pereuntes imitari, sed bonos & feruentes studeas, semper æmulari. Quære cum paucis saluari, qui per angustam portā intrant ad vitam. Nam Christo teste, *lata & spatiosa est via, qua ducit ad perditionem; & multi sunt qui intrant per eam.* Væ eis, qui à Domino Deo recedunt, & redeant in Ægyptum; hoc est, in hunc mundum

Matt. 7.